

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
БАЛАДА ЗА БАЩАТА И СИНА

chitanka.info

Както, земята работили
в село деня и ноця,
тръгнали в същата рота
двамата — син и баща.

Крачил с обоза бащата,
момъкът — с пушка в ръка.
Тъй ги повлякла войната
в своята желязна река.

В някаква утрин мъглива
срещнал ги вражия залп.
Стиснали устни. „Отивай!“,
твърдо бащата казал.

Цял ден се взирал нататък,
дето напирал врагът.
— Идат ли? — попитал той вятъра,
кончето, пустия път.

— Идат ли? — питал и сякаш
в нивата стара седял,
взирал се, малкия чакал
в топлата родна бразда.

В миг се опомнил, погледнал —
носят по пътя войник.
Син му, изпънат и бледен,
с черни, барутни страни.

Син му — от камък издялан —
там, на тревата, стоял,
а под шинела изкалян
бликнала тъмна струя.

*Взел му главата в ръцете си,
шепнел му мили неща,
но във очите му ледени
светела само нощта.*

*В тази нощ пак се събрали,
пак били заедно те.
Кротко до татко си спяло
малкото русо дете.*

*Дълго ли шепнал и дишал?
Своята кръв ли му дал?
В миг под шинела войнишки;
мръднала мъртвата длан.*

*В миг като живи потрепнали
свитите сини уста.
Чул до ухото си шепот
стария сведен баща.*

*„Ставай! Отивай на смяна!
Чуваш ли, татко, стани!
Празен окопа остана!
Ти вместо мен се върни!“*

*Бавно надигнал се стария.
Гледа — момчето мълчи.
Пушката свети, изгаря го
с остри метални очи.*

*Стиснал я с пръсти корави,
бързо целунал синът,
после, във мрака изправен,
тръгнал по стръмния път.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.